

[Justitsministeren]

hænge mere naturligt sammen med bistandsloven eller med skolestyrelsesloven eller med andre former for lovgivning. Jeg mener, det er naturligt, at forslaget står i denne sammenhæng, og det er jo også baggrunden for regeringens forslag.

Den tredje del i forslaget har været spørgsmålet om advokaternes og advokatfirmaernes adgang til at etablere sig. Jeg er glad for, at der, så vidt jeg kan skønne, er et flertal for det forslag, vi her lægger frem.

Jeg forstår ikke Socialdemokratiets – sådan måtte jeg opfatte det – desværre lidt negative holdning til dette forslag. Fru Pia Gjellerups synspunkter er i hvert fald i modstrid med de grundlæggende synspunkter, som bl.a. Advokatrådet har lagt til grund. Her drejer det sig jo om at modernisere en branche, at give den nogle tidssvarende muligheder for at drive sin virksomhed. Derfor synes jeg, at Socialdemokratiets holdning, sådan som jeg desværre måtte opfatte den, er underlig bagstræverisk, men jeg håber da, at det under udvalgsarbejdet vil være muligt at bevæge Socialdemokratiet til en mere positiv holdning på dette område.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at for andre dele af erhvervslivet – skal vi så kalde det sådan – vil der i de kommende år melde sig tilsvarende behov for at kunne etablere sig i tilsvarende strukturer. Bl.a. under indtryk af den udvikling, vi har inden for det europæiske samarbejde, mener jeg, det må være rigtigt, og jeg forstår ikke, at fru Pia Gjellerup, der jo af mange grunde har en særlig indsigt på det felt, var så afvisende. Det håber jeg som sagt at vi kan få ændret under udvalgsarbejdet, medmindre det er mig, der har misforstået noget.

Hr. Leif Hermann kunne ikke forstå, hvorfor bestemmelsen i § 115 b, stk. 1, var nødvendig for, at politiet kan give oplysninger til de sociale myndigheder. Det er der rent faktisk redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget på side 10, 1. spalte. Bestemmelserne i bistandsloven giver ikke den fornødne hjemmel til videregivelse af oplysninger til brug i SSP-samarbejdet. Bestemmelserne giver heller ikke hjemmel til at videregive oplysninger til skolerne.

Men som sagt er jeg glad for den måske lidt forbeholdne tilslutning, der er kommet fra de forskellige sider, og jeg forudser, at vi får et omfattende udvalgsarbejde, som forhåbentlig munder ud i en vedtagelse.

Pia Gjellerup (S):

Jeg havde stillet et spørgsmål til justitsministeren om, hvorfor disse bestemmelser om tavshedspligt i SSP-arbejdet dog optrådte i retsplejeloven, og så gjorde justitsministeren et lille nummer ud af at stille spørgsmål om, hvor man dog ellers kunne skrive dem, i skolestyrelseslov eller i bistandslov. Nej, det er ikke i sådanne love, man skulle skrive det; man skulle selvfølgelig skrive det i forvaltningsloven, for det hører hjemme i forvaltningsloven. Tavshedspligt har tilknytning til forvaltningsloven. Det er forvaltningslovens regler, som efter sigende giver de problemer, som lovforslaget påstår det vil løse.

Så derfor er det selvfølgelig forvaltningsloven, man skal lave om, hvis det er det, man vil. Men det vil stride mod den proklamation, som den tidligere justitsminister sendte forvaltningsloven ud i landet med, nemlig beskeden til forvaltningerne, der lød: Gå nu hjem i jeres forvaltninger og se til, at I ikke overtræder tavshedspligtsreglerne, at I behandler borgerne sådan, at de kan have tillid til jer! Det ville jo nemlig være i modstrid med en sådan hilsen ud over det ganske land, hvis man netop i forvaltningsloven indsatte den paragraf, man nu putter ind i retsplejeloven. Jeg synes, det havde været rigtigt, hvis man havde det ønske, som regeringen øjensynlig har, at man satte det ønske i relation til forvaltningsloven.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren for at sætte spørgsmålet lidt i relief: Hvorfor har vi egentlig tavshedspligtsregler i den danske forvaltning? Er det, fordi andre dele af forvaltningen laver arbejde, der ikke er påskønnelsesværdigt og ikke til for at hjælpe borgerne? Hvorfor har vi tavshedspligtsregler? Fordi vi har indrettet vores samfund sådan, at man også har anledning til at have et privatliv, også i forhold til den offentlige forvaltning. Det, der er tale om her, er, at man siger: Der er et godt arbejde, men det støder på nogle besværligheder, så vi må hellere fjerne de besværligheder fuldstændigt; pyt med omkostningerne! Og omkostningerne, påstår jeg, ville være en manglende tillid til systemet og dermed også en større risiko for, at der er arbejde, der ikke lykkes i et samarbejde mellem de tre forvaltninger, der er tale om.

Justitsministeren svarede ikke på, hvorfor han ikke afventede udvalgsarbejdet. Jeg synes, det ville være spændende at høre de mennesker – alle de mennesker, der er inddraget i SSP-ar-